

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو او حُسينيو د ارشاد او انسجام لوی ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او
لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو
ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لېږل کېږي.

۹/جمادی الاولى/ ۱۴۴۷ هـ، ق مطابق ۹/عرب/ ۱۴۰۴ هـ، ش

د صحت ساتلو او د ناروغیو د مخنیوي لپاره قرآني او نبوي لارښوونې

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الواحد الديان، ذي الفضل والإحسان، والجود والإكرام، شرع الوقاية من الأمراض في الإسلام، أحمده سبحانه وتعالى حمداً يليق بجلاله وعظيم سلطانه، فله الحمد على كل حال وفي كل آن، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير، وأشهد أن سيدنا ونبينا محمداً عبد الله ورَسُوله، ختم به الأنبياء والمرسلين، وبعبثه رحمة للعالمين، وصلي الله عليه وعلى آله وصحبه أجمعين، أما بعد:

گرانو سامعینو او محترمو حاضرینو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

د روغتیا وزارت د ارقامو د معلوماتو په اساس، د ځینو مرضونو گراف په بې سارې ډول لوړ شوی دی؛ لکه د سینې او شیشونو سرطان، د ستونې سرطان، توبرکلوز، د زړونو مرضونه، د لوړ فشار مرضونه، د جیگر غوړ او داسې نور ... غواړو چې (د صحت ساتلو او د ناروغیو د مخنیوي لپاره قرآني او نبوي لارښوونې) عنوان لاندې قرآني او نبوي لارښوونې له تاسو سره شریکې کړو.

محترمو وروڼو!

الله جل جلاله مونږ انسانانو ته بې شمیره نعمتونه راکړي دي، چې داسلام څخه وروسته ترټولو غوره نعمت هغه صحت او عافیت دی. صحت او عافیت د روغو خلکو په سر هغه تاج دی، چې پرته له مریضانو څخه بل چا ته نه ښکاري. که له مریضانو پوښتنه وشي چې تاسې څه غواړئ، نو هغوی به درته په ځواب کې ووايي چې مونږ دالله تعالی نه د صحت او عافیت څخه بل څه نه غواړو.

د الله تعالی څخه د مریض انسان غوښتنه تل داوي، چې ډوډۍ او اوبه دې راته کمېږي خو نه صحت او روغتیا که انسان روغ او صحت مند وي، د الله تعالی عبادت به په کامله توګه وکړي، د الله تعالی ددین د خپرولو او دالله تعالی ددین څخه به ساتنه وکړي، که انسان روغ او صحت مند وي د خلکو حاجتونه به پوره کړي، د خپلو خپلوانو حقوق به پرځای کړي، د نیکۍ کارونه به وکړي، د ټولنې او خلکو خدمت به وکړي، خپل اولاد او کورنۍ لپاره به حلاله روزي وګټي او خپل حاجتونه به په خپله سرته ورسوي، خو که چیرې څوک مریض وي او یا په بستر پروت وي، د الله تعالی عبادتونه نشي کولای، د خلکو حاجتونو به رسېدګي نشي کولای، بلکې په خپله به د نورو خدمت ته محتاج وي.

عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ : « سَلِ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ » ، ثُمَّ أَتَاهُ الْعَدُ فَقَالَ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ : « سَلِ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ » ، فَإِذَا أُعْطِيَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَقَدْ أَفْلَحَتْ . سنن ابن ماجه (۲ / ۱۲۶۵) ، سنن الترمذي (۵ / ۵۳۳)

ژباړه:- د حضرت بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې يو سړی راغی نبي عليه السلام ته او ويې ويل چې ای د الله رسول! کومه دعاء بهتره ده ؟ نبي عليه السلام ورته وفرمايل: وغواړه دالله تعالی څخه عفو او صحت په دنيا او آخرت کې. بيا هغه سړی نبي عليه السلام ته سبا راغی اوورته يې وويل: ای دالله نبي! کومه دعاء بهتره ده؟ نبي عليه السلام ورته وفرمايل: وغواړه د الله تعالی څخه عفو او صحت په دنيا او آخرت کې ، کله چې تاته درکړل شو صحت په دنيا او آخرت کې ، نو په تحقيق سره چې ته کامياب شوې.

همدا وجه ده چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به تل دا دعاء کوله: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ) سنن أبي داود-ن (۴ / ۴۷۹)

ژباړه:- ای الله ! زه سوال کوم ستا څخه د گناهونو د محوه کیدو او د مرضونو څخه د اجتناب.

صحت د الله تعالی هغه نعمت دی ، چې له امله يې د نورو نعمتونو قدر پېژندل کېږي. که چیرې څوک ناروغ وي او پر هغه خواږه شیان بند وي ، یا د ځينو خوړو خوړل ور باندې ډاکټر بند کړي وي یا د ځينو میوو خوراک ور باندې ډاکټر بند کړي وي ، نو هغه به ددغو نعمتونو په خوند او مزه څه پوهه شی!

صحت او روغتیا د الله تعالی هغه نعمت دی، چې د قارون په دنیا سره هم نه اخیستل کېږي.

په حدیث شریف کې د صحت د نعمت په اړه نبي عليه السلام فرمایلي دي: (مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ أَمِنًا فِي سِرِّهِ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا). سنن الترمذي (۴ / ۵۷۴)

ژباړه:- څوک چې سهار کړي په داسې حال کې چې خپل ځان (یا کورنۍ) يې په امنیت کې وي او صحت يې په جسم کې وي او دده سره د ورځې رزق موجود وي، دا داسې ده لکه چې جمع شوي وي دده لپاره ټوله دنیا. یعنې لکه چې د ټولې دنیا نعمتونه ده را ټول کړي وي.

مريضان تل د صحت مندو خلکو سره په صحت کې غېطه کوي او د اغنياو سره غېطه نه کېږي، ځکه چې ډیر وخت غني شخص د مرض په فقر اخته وي، نو څوک ورسره غېطه نه کوي. په يو روايت کې راځي قبيصه بن ذؤيب رضي الله عنه فرمايي: كُنَّا نَسْمَعُ نِدَاءَ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ: «يَا أَهْلَ النَّعَمِ، لَا تُغَالُوا مِنْهَا شَيْئًا مَعَ الْعَافِيَةِ. وَكَانَ قَدْ أَصَابَهُ دَاءٌ فِي فَمِهِ» المحتضرين لابن أبي الدنيا (ص: ۷۵)

ژباړه:- مونږ به د عبدالملک بن مروان آواز د پردې د ترشا اوریدلو چې داسې به يې ويل: ای د نعمتونو خاوندانو! هیڅ شی اوچت مه گنئ پر صحت باندې. او عبدالملک بن مروان ته د خولې مرض رسیدلی ؤ.

بناءً د صحت د نعمت ساتل او د مرضونو مخنیوی پر مونږ او تاسو لازم دی.

د حکماوو او طبیبانو مشهور متل دی چې وايي: (الوقاية خير من العلاج) د مرضونو مخنیوی بهتره دی له علاج څخه.

پر هر مسلمان لازم دي چې د مرضونو په مقابل کې خپل ځان وقایه کړي او ځان له هلاکت ، مرضونو، دردونو او مصیبتونو څخه وژغوري.

الله تعالی فرمایلي دي: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ). البقرة: (۱۹۵) ترجمه: او مه غورځوی ځانونه خپل په هلاکت کې (چې جهاد ترک کړئ! او خپل مالونه په غزا کې ونه لگوي!)

همدارنگه په يو مبارک آيت کې فرمايلي دي: (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ) النساء: (۲۹) ترجمه: او مه وژنئ تاسې سره ځانونه خپل (يعنې يو بل ، يا مه کوئ تاسې هغه کار چې ستاسې د هلاکت سبب وي)

د استدلال وجه: که څوک ځان ساري مړضونو ته وړاندې کوي او يا دا سې کارونه او خوراکونه کوي چې د هغې له امله مريض کېږي او يا سرطان کېږي نو په حقيقت کې ده خپل ځان په خپله په هلاکت کې واچولو.

امام ابو سعود رحمه الله د بقرې سورت د ياد آيت په معنا کې ليکي: (أي لا توقعوا انفسكم في الهلاك) تفسير أبي السعود ۱/ ۲۰۵ (ژباړه: مه اچوئ خپل نفسونه په هلاکت کې).

دالنساء سورت د آيت په سبب نزول کې راځي، چې يو ځل عمرو بن العاص رضي الله عنه خلکو ته په داسې حالت کې په جماعت سره لمونځ ورکړ چې هغه جنوب و، کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغلل، صحابه کرامو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته دغه واقعه ذکر کړه، نبي عليه السلام د حضرت عمرو بن العاص رضي الله عنه څخه پوښتنه وکړه چې دا کار دې ولې کړی دی؟ حضرت عمرو بن العاص ورته وويل: (يا رسول الله خشيت أن يقتلني البرد وقد قال الله تعالى ولا تقتلوا أنفسكم). الدر المنثور (۲/ ۴۹۷)، تفسير ابن أبي حاتم (۴/ ۱۲۱)

ژباړه:-- يار رسول الله صلى الله عليه وسلم! (هوا ډيره زياته يخه وه) زه ويرېدم چې يخ به مې ووژني او الله تعالى فرمايلي دي: (ولا تقتلوا أنفسكم) خپل ځانونه مه وژنئ.

نو رسول الله صلى الله عليه وسلم سکوت وکړ. داچې د خپل ژوند ژغورل په انسان فرض دي، فقهاء کرام وايي، چې که چيرې څوک د کار او کسب څخه عاجز شو، نو ده ته په کار دي چې سوال وکړي او د سوال له لارې دومره روزي ځان لپاره پيدا کړي، چې خپل ځان د هلاکت څخه ورباندې خلاص کړي او که چيرې دا کار يې ونکړ او مړ شو، نو گناهکار مړ شو.

علامه موصلي ليکلي دي: (فإن ترك السؤال حتى مات أثم) لأنه ألقى بنفسه إلى التهلكة). الاختيار لتعليل المختار (۴/ ۱۸۸) ژباړه:-- که چيرې (د کار او کسب څخه عاجز انسان) سوال کول پرېښودل، تر دې چې مړ شو، نو گناهگار شو، ځکه چې ده خپل نفس په هلاکت کې واچولو.

نو دداسې اسبابو څخه ځان ساتل لازم دي، چې له امله يې دانسان صحت په خطر کې لوبېږي.

د صحت ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي قرآني او نبوي لار ښوونې:

دا چې د مسلمان ژوند او صحت ته په اسلام کې زياته توجه شوی ده، نو د ناروغيو څخه د مخنيوي لپاره په قرآن کریم او نبوي احاديثو لازمي سپارښتنې او لار ښوونې شوي دي چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

۱- د صحت ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي لپاره د هغو خبيثو خوراکونو او څښاکونو څخه ځان ساتل دي، چې عقل او جسم ته ضرر رسوي. د صحت د ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي لپاره د خبيثو خوراکونو لکه د مردارې خوراک، د خوگ د غوښې خوراک، د وينې خوراک، د سپيو د غوښو خوراک، د درنده حيواناتو د غوښو خوراک، د وچې او بحري حشراتو خوراک لکه سمسري، کربوري، شمشتي، هغه مرغان چې خوراک يې مردار وي يا نور مرغان ښکار کوي، بحري حرامو حيواناتو له خوراک څخه ځان ساتل فرض دي. الله جل جلاله فرمايلي دي: « وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيَحْرَمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ » الاعراف: (۱۵۷)

ترجمه:-- او حلالوي دوی ته ټول طيبات (پاک شيونه چې حرام کړی شوي وو پر دوی باندې) او حراموي پر دوی باندې خبيث (پليت) شيان او لرې کوي له دوی څخه درانه بارونه د دوی او قيدونه د سختيو هغه چې وو پر دوی .

علماء کرام وايي: هر هغه څه چې الله تعالى حلال کړي دي هغه نافع او پاکيزه دي او هر هغه څه چې الله تعالى حرام کړي دي هغه خبيث شيان دي، بدن او دين دواړو ته ضرر رسوي. تفسير ابن کثير . دار الفكر (۲/ ۳۱۰)

په يو بل مبارک آيت کې الله تعالى پر مونږ د مردارې او بهيدونکې وينې خوراک حرام کړي دي: (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ). الانعام: (۱۴۵)

ترجمه:- ووايه (ای محمده! دوی ته) چې نه مومم زه په هغه شي کې چې وحي کړی شوې ده ماته (تر اوسه پورې) (يو شی) حرام کړی شوی پر کوم خوړونکي چې خوري هغه مگر که وي دا شی مرداره ياو ينه بهيدونکي يا غوښه د خنزير. نو بېشکه دغه خنزير پليت دی.

همداراز د هغو خوراکونو او څښاکو څخه ځان ساتل فرض دي، چې يا جسم ته نقصان ر سوي او يا عقل ته لکه شراب، چرس، اپين او مخدره مواد چې ځينې يې مائع دي او ځينې يې جامد، ځينې يې په خوله خوړل کيږي او ځينې نور يې د لوگي په شکل څښل کيږي.

الله تعالى فرمايلي دي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) المائدة: (۹۰)

ترجمه:- ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی (يعنې ای مؤمنانو!) بېشکه همدا خبره ده چې شراب او قمار او بتان او غشي د فال دا څلور واړه شيان پليت دي له کار د شيطان څخه دي نو ځان وساتئ تاسې له دې څخه لپاره د دې چې نجات ومومئ تاسې په دې ځان ساتلو سره.

۲- د صحت ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي لپاره د ناوړو جنسي اړيکو د ټينګولو څخه ځان ساتل دي.

د اسلام مقدس دين چې څه حلال کړي دي په هغې کې د دنیا او آخرت خير دی او کوم شيان چې اسلامي شريعت ناروا او حرام گرځولي دي، په هغې کې خالص او يقيني شر پروت دی. چې د هغې له جملې څخه د پردو ښځو سره يا هلکانو سره ناوړه جنسي اړيکې ټينګول دي.

د بېګانه ښځو سره يا د هلکانو سره ناوړه جنسي- اړيکې ټينګول د ډول ډول مرضونو لامل کيږي، لکه ايډز، تور زيږی او سپين زيږی، د پوستکي زهروي هلاکوونکي ناروغي، د گردو، مثاني ناروغي، عقلي او ذهني ناروغي.

الله جل جلاله فرمايلي دي: (وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا). الاسراء: (۳۲)

ترجمه:- او مه نژدې کيږئ تاسې زنا ته بېشکه چې دا زنا ده قبيحه (عقلاً او شرعاً) او بده ده دغه زنا له جهته د روش هم (چې زيان او فتنه ترې پيدا کيږي).

په يو بل مبارک آيت کې راځي: (وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ) الانعام: (۱۵۱)

ترجمه:- او مه نژدې کيږئ فواحشو بې حيايۍ ناکارو کارونو ته هغه چې ښکاره وي له دې فواحشو او هغه چې پټ وي.

په يو بل مبارک آيت کې راځي: (وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ * إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ). الاعراف: (۸۱)

ترجمه:- او ياده کړه ای محمده! دوی ته قصه د لوط کله چې يې وويل قوم خپل ته ايا راتګ کوئ تاسې ډېر بد کار (لواطت) ته چې نه دي ږومبي شوي له تاسې څخه دې کار ته هيڅ يو له ټولو خلقو نو تاسې يې هم مه کوئ.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، قَالَ: أَقْبَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ، خَمْسٌ إِذَا ابْتَلَيْتُمْ بِهِنَّ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تُدْرِكُوهُنَّ، لَمْ تَظْهَرَ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ، حَتَّى يُعْلِنُوا بِهَا، إِلَّا فِشًا فِيهِمُ الطَّاعُونَ وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَضَتْ فِي أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضَوْا». سنن ابن ماجه (۱۳۳۲/ ۲)

ژباړه:- د عبدالله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی ، هغه وايي چې مخ راواړولو مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم او ويې فرمايل: ای د مهاجرينو ټوليه! پنځه شیان دی کله چې تاسې ور باندې مبتلا شوی-او زه په الله تعالى پناه غواړم چې تاسې به هغه وکړی- : نه ده ښکاره شوې زنا په هيڅکله په يو قوم کې چې هغوی هغه په ښکاره ډول کوي، مگر خپرېږي په هغوی کې د طاعون مرض او داسې نور مرضونه چې د هغوی په پخوانيو خلکو کې به نه وي تير شوي.

په غربي هيوادونو او امريکا کې په کال کې (۰/۰۸۰) اتيا فيصده خلک د هغو مرضونو له امله مړه کېږي چې د زنا څخه رامنځ ته شوي وي. مجلة البحوث الإسلامية (۲۳/ ۱۵۴)

۳- د صحت ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي د پاکوالي او نظافت رعايتول دي.

د مرضونو د مخنيوي لپاره طهارت او نظافت رعايتول ډير اغيزناک او ضروري دي.

الله جل جلاله او نبوي سنتو په نظافت او طهارت امر کړی دی او فرمايلي يې دي: (وَتَيِّبَاكَ فَطَهِّرْ). المذثر: (۴)

ترجمه:- او کالي خپل پاک وساته له پليټي نه لکه ځان دې پاک ساتي.

په يو بل مبارک آيت کې راځي، چې الله تعالى پاک او نظيف خلک خوښوي: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ). البقرة: (۲۲۲)

ترجمه: بېشکه چې الله خوښوي بيا بيا توبه ايستونکي له گناهونو څخه او خوښوي ځان ساتونکي له پليټيو څخه.

په حديث شريف کې راځي: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ». صحيح مسلم (۱/ ۱۴۰)

ژباړه:- پاکي د ايمان نيمه برخه ده.

انسان ته په کار دي چې د ژوند په ټولو چارو کې ، نظافت مراعت کړي ، لکه په خوړو کې نظافت، په څښاک کې نظافت ، د کاليو نظافت ، د پريوتلو د ځای نظافت ، د چاپيريال او محيط نظافت. که چيرې خواړه میکروبي شوي وي يا ورته ضرري بکټرياوې رسيدلي وي، نو دا د ډول ډول مرضونو سبب گرځي.

همدارنگه که چيرې د خوراک او څښاک لوبښي ناپاک وي ، نو د انسان جسم ته مختلف ډول مکروبونه او مرضونه داخلېږي او انسان په مختلفو مرضونو اخته کېږي.

همداراز د ځان، کاليو او د کيناستو او پريوتو د ځايونو پاکوالی او نظافت د مرضونو په مخنيوي کې مهم رول لوبوي.

نظافت دانسان لپاره د ډال حيثيت لري د مرضونو په مقابل کې؛ ځکه نظافت د جرايمو، بکټرياوو په مقابل کې دديوال حيثيت لري او انسان د انفلونزاگانو، د جهاز تنفسي او جهاز هضمي له مرضونو څخه ساتي.

۴- د صحت ساتلو او دناروغيو د مخنيوي لپاره پرهيز او متوازن خوراک کول دي.

د هغو خوراکونو څخه پرهيز کول چې د انسان جسم ته ضرر لري د ناروغيو او مرضونو مخنيوی کوي او داسې خوراکونه کول چې هغه جسم ته تاوان پېښوي د مرضونو لامل گرځي، لکه زيات غوړ استعمالول، په غوړو کې د سرو کړو شيانو خوراک، د گاږي مشروباتو څښل، د تمباکو او نورو دخانياتو استعمالول د مختلفو او خطرناکو مرضونو سبب گرځي ، د وينې فشار لوړوي، قلبي او عروقي مرضونه رامنځ ته کوي، د شکر نارغي رامنځ ته کوي، د تمباکو څښل د شيشونو او د ستوني د سرطان سبب گرځي.

همدارنگه بې کيفيته خوراک کول چې غذائي مواد ونلري او يا يې کم ولري د مرضونو سبب گرځي.

همدارنگه ډير خواړه خوړل د جهاز هاضمې په سيستم کې د مختلفو مرضونو باعث گرځي. پُرخوري يا ډير خواړه خوړل د انسان صحت ته زیان رسوي، چې د شرعي لارښوونو مخالف کار دی .

الله تعالى فرمايې چې تاسې په خوراک او څښاک کې اسراف مه کوئ: (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ). الأعراف: (۳۱)

ترجمه:- او خوړئ او څښئ او اسراف بې ځايه خرڅ مه کوئ تاسې بېشکه چې الله نه خوښوي مسرفان بې ځايه خرڅ کوونکي.

په یو روایت کې راځي ، چې د هارون الرشید رحمه الله یو هوښیار نصراني طبیب درلود چې په خپل علم باندې یې ډیر فخر کولو . یوه ورځ یې علي بن الحسین مروزي رحمه الله ته وویل: ستاسې په کتاب قرآن کریم کې د طب په باره کې هیڅ نشته . علی بن الحسین مروزي رحمه الله ورته ویل: الله تعالی ټول طب په نیم آیت کې راحم کړی دی . هغه نصراني طبیب وویل: هغه کوم آیت دی؟ حضرت علی بن الحسین مروزي ورته وویل: هغه د الله تعالی دا قول دی: (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا). الأعراف: (۳۱) امام بخاري رحمه الله په یو معلق حدیث کې ذکر کړي دي چې نبي عليه السلام فرمایلي دي: (كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُوا وَتَصَدَّقُوا فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا مَخِيلَةٍ) صحيح البخاري ت (۱۴/ ۴۴۷)

ژباړه:- خورئ او څښئ او اغوندئ او صدقه ورکوی پرته له اسرافه او پرته له ریاکاری څخه .

دا حدیث نورو محدثینو د عمرو بن شعيب عن ابیه عن جده مرفوعاً ذکر کړی دی .

په یو بل حدیث شریف کې راځي، چې تاسې د خپلې معدې یوه حصه خوراک وکړئ او بله حصه اوبو څښلو ته پریردئ او درېمه حصه هواء ته پریردئ. عَنْ مِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مَلَأَ آدَمِيٌّ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكَلَاتٍ يَقْمَنَ صَلْبُهُ فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ فَتُلْتُ لِبَطْنِهِ وَتُلْتُ لِشَرَابِهِ وَتُلْتُ لِنَفْسِهِ». سنن الترمذي (۴/ ۵۹۰) سنن النسائي الكبرى (۴/ ۱۷۷)

ژباړه:- د حضرت مقداد بن معدي كرب رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وایي چې ما د نبي عليه السلام واوریدل چې داسې یې وفرمایلي: نه دی ډک کړی د آدم زوی بل لوبښي بدتر له خیتې څخه، کافي ده د آدم زوی لره څو مړۍ چې ودروي ورباندې خپله ملا(د طاعت لپاره) ، که چیرې بیا زیادت ته ضرورت وي، نو دریمه برخه د هغه د طعام لپاره ده او دریمه برخه د هغه داوبو لپاره ده او دریمه برخه د هغه د هواء لپاره ده .

ددې حدیث په شرح کې حافظ ابن رجب رحمه الله وایي: دا حدیث یو جامع اصل دی د طب لپاره . کله چې مشهور طبیب ابن ابي ماسویه دا حدیث د ابو خيثمه رحمه الله په کتاب کې ولوستلو ، نو داسې یې وویل: که چیرې خلک په دې څو خبرو عمل وکړي ، نو د مرضونو او دردونو څخه په امان کې وي او شفاخانې به له مریضانو خالي شي او دواخانې به له کاره ولوېږي، ځکه چې د هر مرض اصلي علت ډیر خوراک او پړخوري ده . جامع العلوم والحکم محقق (۴۹/ ۳)

فقهاء کرام وایي چې د مړښت څخه زیات خوراک کول حرام دی . (لأن الأكل فوق الشبع حرام) المحيط البرهاني (۵/ ۲۳۹) ژباړه:- ځکه چې خوراک د مړښت څخه زیات حرام دی .

۵- د صحت ساتلو او د ناروغیو د مخنیوي لپاره په مرضونو داخه کسانو سره د اختلاط څخه ځان ساتل دي .

د صحت ساتلو او د ناروغیو د مخنیوي لپاره یو هم په ناروغیو د اخته کسانو سره د اختلاط څخه ځان ساتل دي، ځکه چې ناروغي په دوه ډوله ده ساري ناروغي او غیر ساري ناروغي .

ساري ناروغي هغه ناروغي ده، چې د الله تعالی په اذن سره د یو انسان څخه بل انسان ته د تماس یا اختلاط له لارې انتقالېږي . مونږ باید د هغو کسانو سره چې په ساري ناروغیو اخته دي شریک خوراک، څښاک ، د هغوی سره بدون د فاصلې ساتلو ناسته ولاړه ونه کړو او دا یو شرعي حکم دی . په حدیث شریف کې راځي چې تاسو روغ کسان د هغو خلکو خواته مه ور نږدې کوئ، چې هغوی مریضان وي .

په یو حدیث شریف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «فِرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ فِرَارَكَ مِنَ الْأَسَدِ». مسند أحمد (۱۵/ ۴۴۹) ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وایي چې ما د نبي عليه السلام څخه اوریدلي دي چې داسې یې وفرمایلي: وتښته د مجذوم (د جذام په مرض اخته) شخص څخه لکه څرنگه چې ته تښته کوي له زمري څخه .

وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ: سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، بَعْدَ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُورَدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ» صحيح البخاري (١٣٨/ ٧) ژباړه:- ابو سلمه رضي الله عنه د ابو هريره رضي الله عنه څخه اوريدلي دي (د لومړي حديث د روايت څخه وروسته) چې نبي عليه السلام وفرمايل: هيڅکله دې نه ور داخلوي د مريضانو اوبنانو والا مريضان اوبنان په روغو اوبنانو باندې. هيڅ مرض پرته د الله تعالی د ارادې څخه له يو شخص څخه بل شخص ته نه منقل کيږي ، مگر د الله تعالی په اراده. الله تعالی دې چې ساري مرضونه يې پيدا کړي دي او د مريض څخه روغ انسان ته منتقل کيږي.

٦-د صحت ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي لپاره ددې پېژندل هم ضروري دي چې د مريض شخص په لوبو کې بايد خوراک او څښاک ونکړل شي.

لکه مخکې مو چې وويل، ساري ناروغي د يو انسان څخه بل انسان ته منتقل کيږي، داچې د مکروبونو او ويروسونو قسمونه زيات دي او د نورو د کشفولو لړۍ لا روانه ده ، بناءً هر مرض په بيلابيلو لارو او صورتونو سره له يو انسان څخه بل ته انتقالېږي. ځينې وخت د مريض انسان د تنفس په وجه روغ شخص ته منتقل کيږي چې ورسره ډير نږدې ناست وي، ځينې مرضونه د لاس يا په غيږه کې د نيولو له لارې بل کس ته انتقالېږي، ځينې مرضونه د مريض شخص څخه روغ شخص ته د کوروالي په کولو او د وينې د ورکولو له لارې انتقالېږي، ځينې مرضونه د مريض انسان د خولې د لارو او د خولې د افرازاتو له لارې روغ انسان ته انتقالېږي.

نوکه چيرې څوک اوبه وڅښي او بل انسان په همغه لوبني کې اوبه وڅښي ، ځينې ويروسونه شته چې د اوبو د لوبني په ذريعه د مريض شخص څخه روغ شخص ته مرض انتقالېږي. نو ځکه رسول الله صلى الله عليه و سلم فرمايلي دي: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الشُّرْبِ مِنْ فَمِ الْقُرْبَةِ أَوْ السَّقَاءِ). صحيح البخاري ت(٢١٤/ ١٤) ژباړه:- نهې کړی ده رسول الله صلى الله عليه وسلم اوبه څښل د کټوې له خولې څخه يا د غړکۍ د خولې څخه . په يو بل حديث شريف کې راځي: عَنْ عَائِشَةَ - رضي الله عنها - قَالَتْ: « نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُشْرَبَ مِنْ فِي السَّقَاءِ، لِأَنَّ ذَلِكَ يُنْتِنُهُ». المستدرک للحاکم (١٥٦/ ٤)

ژباړه:- د حضرت عائشې رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې نبي عليه السلام نهې کړی ده ، ددې څخه چې وڅښل شي اوبه د غړکۍ له خولې څخه ، ځکه چې دا کار اوبه فاسدوي. د احاديثو جمهور شارحين وايي چې دا نهې تنزيهي ده، خو د طب پوهان وايي چې په دې صورت کې مرضونه له يو شخص څخه بل شخص ته نقل کيږي ، نو په کار ده چې دا نهې د تحریم لپاره وگرځول شي، ځکه د خولې، وريو او ستوني مرضونه د همدې لارې سرايت کوي.

٧-د صحت ساتلو او د ناروغيو د مخنيوي لپاره بله داده چې د مريضتيا په صورت کې پر وخت ډاکټر ته مراجعه کول په کار دي. اکثره خلک په ډير سختو مزمينو او هلاکونکو مرضونو اخته شوي وي لکه سرطان، توبرکلوز ، تور زيږی ، ايډز، خو دا چاره عادي نيسي- او وايي چې زه روغ به شم او ډاکټر ته پروخت مراجعه نه کوي او بيا چې مريضې يې پيشرفت وکړي نو په داسې حالت کې ډاکټر ته مراجعه وکړي ، چې خبره له خبرې تيره وي او مرض يې دومره پيشرفت کړی وي، چې مرض يې قابل علاج نه وي. علاج يو مسنون کار دی او ځان د خطراتو څخه ژغورل دي، په ځينو حالاتو کې دخپل مرض علاج حتمي گرځي . په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه و سلم- « إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالِدَوَاءَ وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً فَتَدَاوُوا ». سنن أبي داود-ن (٦/ ٤)

ژباړه:- د ابو درداء رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: بيشکه الله رالېږلي دي مرض او دواء او گرځولی يې دی د هر مرض لپاره علاج ، نو تاسې علاج وکړئ.

په یو بل حدیث شریف کې راغلي دي او نبي عليه السلام په علاج امر کړی دی. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «تَدَاوُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ الْهَرَمُ». سنن أبي داود-ن (١/ ٤)

ژباړه:- د اسامه بن شریک رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وایې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل: علاج وکړئ، بيشکه الله تعالى نه ده مقرر کړی مرض، مگر مقرر کړی یې دی ورلره دواء ، ماسوا د یو مرض څخه چې هغه بوډا والی دی.

نفعني الله وإياكم بالقرآن الكريم، وبهدي سيد المرسلين، أقول قولي هذا، وأستغفر الله لي، ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إنه هو الغفور الرحيم.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.